Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 560 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN**
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 12 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERGARA TORRES *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN, en van attaché S. COSYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

*"**A. Feitenrelaas***

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst. U bent geboren te Khan Younis. U woonde in Nuseirat voor uw vertrek uit Gaza.

In 2008 huwde u I. (OV X). Jullie hebben samen vijf kinderen. Hij vertrok in oktober 2019 samen met uw oudste dochter J. uit Gaza en reisde naar Griekenland. Daar verzochten zij om internationale bescherming en ze werden beiden als vluchteling erkend. In oktober 2021 scheidde u van I..

U verliet Gaza samen met uw vier jongste kinderen op 19 februari 2023. Jullie reisden via Egypte naar Turkije. Vervolgens trokken jullie naar Griekenland, waar jullie op 1 maart 2023 aankwamen op het eiland Samos. Op 10 maart 2023 dienden u en uw vier jongste kinderen in Griekenland een verzoek om

internationale bescherming in. Op 7 juni 2023 werden u en uw vier jongste kinderen als vluchteling erkend in Griekenland.

Van maart tot juni 2023 woonde u met uw vier jongste kinderen in het opvangcentrum van Samos. Tijdens uw verblijf hier werd uw dochter J. geslagen door een vrouw die in het centrum woonde. Die vrouw beschuldigde u ervan uw dochter te hebben geslagen. U werd door de politie meegenomen en ondervraagd over de gebeurtenissen.

Later werd u overgeplaatst naar het opvangcentrum van Thessaloniki. Daar woonde u zo'n drie maanden, tot september 2023.

Tijdens uw verblijf in het opvangcentrum van Thessaloniki, voor u in Griekenland internationale bescherming had verkregen, kwam uw oudste dochter J. u bezoeken. Zij mocht echter het centrum niet binnen. Daarom verlieten u en uw vier jongste kinderen het centrum. Jullie gingen samen met J. op straat wonen. Na één nacht bracht u de vier jongste kinderen naar een vriend. U bracht in totaal drie dagen op straat door. Tijdens deze periode werd u door een hond gebeten. U kreeg hier geen verzorging voor. U, uw dochter J. en nog een andere vriendin van u werden door de politie opgepakt omdat jullie boos waren op de mensen van het opvangcentrum. Jullie werden gedurende twee dagen vastgehouden. Hierna belde u uw ex-man I.. Hij kwam uw dochter J. ophalen en bracht haar naar Kreta. Zo kon u samen met uw vier jongste kinderen weer in het centrum gaan wonen.

Na de positieve beslissing moesten jullie het centrum verlaten. Uw ex-echtgenoot I. was op dat moment echter niet in Griekenland. Daarom vroeg u aan de directeur van het centrum om enkele dagen uitstel, wat u ook kreeg. Zodra uw ex-man aankwam, in september 2023, reisde u en uw kinderen met hem naar Kreta.

Op Kreta woonden jullie in een huurwoning in Heraklion. U woonde samen met uw ex-echtgenoot I. en jullie vijf kinderen. U kwam echter niet goed overeen met I.. Eind oktober 2023 dwong hij u het huis te verlaten. U nam uw kinderen mee en jullie woonden één dag op straat. De volgende dag vond uw ex-man jullie en name de kinderen mee. U ging naar een vriendin genaamd M. in Athene. U verbleef anderhalve à twee maanden in Athene en reisde vervolgens naar Egypte. Daar trouwde u op 15 november 2023 met A. A., die de Egyptische nationaliteit heeft. U woonde één à twee maanden in Egypte.

Op 24 december 2023 kwam u terug in Griekenland aan om uw kinderen te bezoeken. U woonde een tweetal weken bij uw ex-man I. en jullie kinderen in het huis op Kreta waar u eerder al had gewoond. U werd aangevallen door uw ex-man en opnieuw door hem buitengezet. U ging opnieuw naar Athene waar u drie of een week opnieuw bij M. verbleef. Op 10 januari 2024 verliet u Griekenland opnieuw en u reisde via Italië terug naar Egypte. Op 28 maart 2024 verliet u Egypte definitief en reisde u naar Griekenland. U verbleef enkele dagen bij uw kinderen.

Op 31 maart 2024 verliet u Griekenland. U reisde samen met uw ex-echtgenoot I. en jullie vijf kinderen per vliegtuig naar België. Op 2 april verzochten jullie hier allen om internationale bescherming.

Uw dochter J. werd een keer ziek in Griekenland. Ze had een soort schurft. Zij werd hier niet voor geholpen. Er is geen goede gezondheidszorg. Daarnaast is er geen onderwijs. Uw kinderen konden in Griekenland gratis naar de lagere school gaan. Toen uw oudste dochter J. naar de voorbereidende school ging, moest u hier echter voor betalen. Ook was de school ver van uw huis en bracht u de kinderen te voet naar school. U probeerde zelf de Griekse taal te leren in het opvangcentrum. Dat mocht echter niet. Uw vijf kinderen spreken wel Grieks. U vond moeilijk werk. In Griekenland werkte u gedurende één week voor een loon van twee euro per uur; een andere job vond u niet.

Verder is Griekenland niet veilig. In Athene waren jullie op straat getuige van een moord. U durfde in Griekenland 's avonds niet met uw kinderen op straat te komen. U werd bedreigd door Griekse mannen. U kreeg dreigberichten via WhatsApp. Verder is er veel racisme in Griekenland. Zo lukte het u niet een huis te huren, volgens u omwille van uw hijab. Ook vond u hierdoor geen werk. Een keer werden u en uw dochter bespuwd omdat jullie een hoofddoek droegen.

In januari 2025 scheidde u van A. A.. In België leerde u uw huidige partner A. Q. (OV X) kennen. Jullie hebben een relatie sinds april 2025. Hij kwam in oktober 2022 aan in Griekenland en werd er net als u als vluchteling erkend. In december 2023, dus drie maanden voor u, reisde hij eveneens naar België.
Hij diende op 21 december 2023 in België een verzoek om internationale bescherming in. Zijn verzoek werd op 25 september 2025 niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS omdat hem reeds internationale bescherming werd verleend in Griekenland.

Ondertussen is de Griekse verblijfsvergunning van uw oudste dochter J., die geldig was tot en met 7 maart 2025, vervallen.

Reeds in Gaza en in Griekenland kende u problemen met uw ex-echtgenoot I.. Ook hier in België werd u door hem geslagen. Op 17 augustus 2024 werd hiervoor een pv opgesteld door de politie. Op 10 november 2025 werd uw dochter J. geslagen door haar vader. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u dat I. opnieuw ongestraft van alles zou kunnen doen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw Palestijns paspoort (origineel gezien); uw Palestijnse identiteitskaart (kopie); uw geboorteakte (origineel gezien); UNRWA family record d.d. 18/06/2021 (kopie); de scheidingsakte van uw eerste huwelijk (origineel gezien); de huwelijksakte van uw tweede huwelijk (kopie); UNRWA family record d.d. 07/01/2022 (kopie); uw Griekse verblijfsvergunning (origineel gezien); uw Grieks vluchtelingenpaspoort (origineel gezien); de Palestijnse paspoorten van uw 5 kinderen (kopie); 3 foto's van de omstandigheden in Griekenland (kopie); een foto van een hondenbeet (kopie); een screenshot van een dreigbericht op Whatsapp (kopie); een medisch verslag van W. d.d. 12/04/2024 (origineel gezien); een politieverslag d.d. 17/08/2024 (origineel gezien); een lege verklaring van een claim van een ongeval (origineel gezien); 5 screenshots van bedreigingen op WhatsApp (kopie); een USB-stick (origineel) met foto's van de Palestijnse paspoorten van u en uw vijf kinderen, uw Palestijnse identiteitskaart, 17 foto's en 4 video's over de situatie in Gaza, 2 foto's en 10 video's van de omstandigheden in het opvangcentrum in Griekenland, en 16 fotobestanden die niet geopend konden worden; UNRWA-kaart d.d. 27/08/2025 (kopie); de geboorteakte van uw 5 kinderen (kopie); het Griekse paspoort en de verblijfsvergunning van uw 5 kinderen (kopie); een document met betrekking tot door u gevolgde Nederlandse les en een attest van een inburgeringscursus (origineel gezien).

B. Motivering

U maakt geen elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Info status

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Hit; Verklaring DVZ vraag 23; CGVS 1, p. 12), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS 1, p. 12). Ook uw vijf kinderen verkregen internationale bescherming in Griekenland (CGVS 1, p. 10, 12).

GEAS

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de

Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: ***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland****, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf;* ***Country Report: Greece. Update 2023****, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf* ***Country Report: Greece. Update 2024*** *», gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf);* ***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*** *gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ;* ***Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights****, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf;* ***Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*** *gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf;* ***Communication on the status of migration management in mainland Greece*** *gepubliceerd door de Europese Commissie op 4*

april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

*Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de Verzoeksters, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.*

Administratieve situatie

Uit uw verklaringen en de voorgelegde documenten blijkt dat u een Griekse verblijfsvergunning bezit die geldig is van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026. Tevens bezit u een Grieks reispaspoort dat geldig is van 23 juli 2023 tot en met 22 juli 2028. Uw dochter J. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 8 maart 2022 tot en met 7 maart 2025 en een reispaspoort geldig van 31 mei 2022 tot en met 30 mei 2025. Uw zoon W. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 4 september 2023 tot en met 3 september 2026. Uw zoon M. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 11 augustus 2023 tot en met 10 augustus 2026. Uw dochter J. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 13 december 2023 tot en met 12 december 2026. Uw dochter J. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 20 november 2023 tot en met 19 november 2026.

1. ADET

*Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt*

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat ***het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen*** *in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/ en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA_BIP_Report_EN.pdf).*

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. ***In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").***

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze ***niet*** *aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren,* ***systematisch*** *zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt* ***evenmin*** *dat het voor een dergelijke persoon* ***onmogelijk*** *zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.*

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report: Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat ***verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt*** *om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,… waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen* ***eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat****, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."*

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als Verzoekster van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden,

verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. ***Sinds 1 april 2024*** *wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het* ***bewijs van verblijf*** *kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.*

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een ***arbeidsovereenkomst*** *of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.*

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een ***arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren****, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.*

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

*Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare ; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).*

*De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. **Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie**. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.*

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

***Ten eerste**, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van **werkgelegenheid, huisvesting en integratie**, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.*

*Uw houding en handelingen **getuigen allerminst van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen** en er uw rechten te doen gelden. Na uw erkenning als vluchteling in Griekenland heeft u **nog slechts korte tijd in het land verbleven**. U woonde van september 2023 tot eind oktober 2023, dus minder dan twee maanden, in Kreta en in Athene. Hierna verliet u Griekenland en reisde u naar Egypte. U keerde in december terug naar Kreta om tweeëneenhalve week met uw kinderen door te brengen. Dan reisde u weer naar Egypte. Eind maart 2024 kwam u opnieuw naar Griekenland. U bleef er echter slechts enkele dagen alvorens het vliegtuig naar België te nemen (CGVS 1, p. 13-16; CGVS 2, p. 8). De korte periode die u na uw erkenning in Griekenland doorbracht, kan bezwaarlijk als representatief voor uw situatie als begunstigde van internationale bescherming gezien worden.*

*Bovendien blijkt uw verklaringen dat u niet weet wat het Griekse fiscaal identificatienummer (**AFM**) is (CGVS 1, p. 27). Gevraagd of u probeerde een AFM te verkrijgen, antwoordt u slechts dat u niets wist (CGVS 1, p. 27). U heeft ook geen stappen ondernomen om een **AMKA** te bekomen; u wist niets over de AMKA (CGVS 1, p. 26-27). Dit toont aan dat het niet uw intentie was om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen. Dat uw exechtgenoot u zei dat u het niet nodig had omdat u huisvrouw was (CGVS 1, p. 27), betekent niet dat u geen pogingen kon ondernemen om een AFM en een AMKA te verkrijgen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u wel probeerde een AMKA te verkrijgen. U stelt dat u een afspraak wilde maken bij de vluchtelingendienst, doch daar werd u verteld dat alles via een advocaat geregeld moest worden (CGVS 2, p. 12-13). Nadat u er op gewezen wordt dat dit uw eerdere verklaringen tegenspreekt, antwoordt u slechts dat de vraag tijdens het eerste onderhoud misschien niet duidelijk was*

voor u (CGVS 2, p. 13). Hiermee kunt u deze tegenstrijdigheid niet afdoende verklaren. Ten slotte blijkt nog dat u geen verdere stappen zette om een AMKA te krijgen (CGVS 2, p. 13).

U maakt dus niet aannemelijk dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Dat niemand u geholpen heeft (CGVS 2, p. 11, 13), neemt niet weg dat het u als statushouder toekomt om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont. U toont dus niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AFM en AMKA te bekomen, noch toont u aan dat het voor u, bij een eventuele terugkeer naar Griekenland, onmogelijk zou zijn om uw AFM en AMKA te bekomen. Bovendien kan hierbij verwezen worden naar onderstaande conclusies over de voor u beschikbare mogelijkheden inzake werk en huisvesting in Griekenland.

*De commissaris-generaal duidt dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden door **gezinnen met minderjarige kinderen** niet voldoende is om te oordelen dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zou zijn. Er moet worden aangetoond dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu (zie naar analogie arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-aee1-4906-af90e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf). De Griekse wet stelt verder dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen ((zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op: https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy) en informatie toont aan dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info: https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/ en https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview).*

*Wat betreft uw situatie op het vlak van **huisvesting**:*

- *Het CGVS stelt vast dat u bijna altijd toegang had tot huisvesting in Griekenland. U woonde drie dagen op straat in Thessaloniki, doch hierbij kan opgemerkt worden dat u op dat moment nog niet als vluchteling erkend was en dat u het opvangcentrum vrijwillig verliet (CGVS 1, p. 21-23). Bovendien kon u na deze drie dagen opnieuw in het centrum gaan wonen (CGVS 1, p. 23). Nadien woonde u nog slechts één dag op straat, namelijk op Kreta toen u door uw ex-man uit huis werd gezet (CGVS 1, p. 21, 23). Hierna kon u bij uw vriend M. in Athene logeren (CGVS 1, p. 20-21).*

- *Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw woonsituatie in Griekenland. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat u eind oktober 2023 door uw ex-echtgenoot uit huis werd gezet, waarop u naar uw vriendin M. in Athene ging en daar enkele dagen bleef, om vervolgens naar Egypte te reizen. U nam uw vijf kinderen mee naar Athene, maar de volgende dag kwam uw ex-man hen terug ophalen (CGVS 1, p. 15, 21). Tijdens het tweede onderhoud beweert u echter dat u de kinderen niet meenam naar Athene en dat u niet slechts enkele dagen maar ongeveer anderhalve maand of twee maanden bij M. verbleef (CGVS 2, p. 7-9). Nadat u om verduidelijking wordt gevraagd, legt u uit dat u samen met uw kinderen uit huis vertrok, op Kreta één nacht op straat doorbracht, en dat uw ex-man de volgende dag uw kinderen terug meenam naar zijn huis (CGVS 2, p. 8). Bovendien vertelt u dat u nog een tweede keer in Athene bij M. logeerde, namelijk nadat u vanuit Egypte terugkeerde naar Kreta om uw kinderen te bezoeken. U bleef enkele dagen of een week bij M. en vervolgens reisde u opnieuw naar Egypte (CGVS 2, p. 8). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat u de eerste keer in Athene slechts enkele dagen bij M. verbleef, ontkent u dit (CGVS 2, p. 9). U slaagt er dus niet in deze tegenstrijdigheden op te helderen.*

*Wat betreft uw situatie op het vlak van **werkgelegenheid**:*

- *Volgens uw verklaringen werkte u gedurende drie dagen tot een week tijdens uw verblijf op Kreta. U legt echter onduidelijke verklaringen af doordat u niet zeker weet of u twee euro per dag dan wel per uur betaald kreeg voor dit werk (CGVS Vragenlijst, vraag 4; CGVS 1, p. 17, 19, 23; CGVS 2, p. 10).*

- *Verder heeft u **niet alle stappen ondernomen** die redelijkerwijs van u verwacht mogen worden bij het zoeken naar werk. Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt wat u deed om werk te vinden in Griekenland, antwoordt u deels naast de kwestie en voor de rest slechts dat u bij winkels en restaurants ging rondvragen en dat potentiële werkgevers commentaar gaven op uw hijab (CGVS 1, p. 24). Voor de rest deed u niets anders om werk te zoeken (CGVS 1, p. 24). Gevraagd of u bij organisaties zoals ngo's ging aankloppen om hulp te krijgen bij het zoeken naar werk, beweert u plots ook dat u tegen de organisaties waar u voedselhulp kreeg zei dat u graag bij hen zou werken (CGVS 1, p. 24-25). U weet echter niet om welke organisaties het juist gaat (CGVS 1, p. 24-25). Daarnaast heeft u zich niet ingeschreven bij interimkantoren (CGVS 1, p. 24). Dat u niet weet of er interims zijn in Griekenland (CGVS 1, p. 24), neemt niet weg dat van u verwacht kan worden dat u zelf de nodige stappen zet in de zoektocht naar een job. Verder stelt u dat u niet de juiste*

documenten had om te kunnen werken (CGVS 1, p. 24). Hierbij dient benadrukt te worden dat u niet probeerde om een AFM en AMKA te bekomen (cfr. infra). Bovendien betekent het gegeven dat u deze documenten niet in uw bezit had niet dat u niets kon ondernemen om een bron van inkomsten te zoeken.

- *Bijgevolg kan ook verwacht worden dat u – die in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning (ADET) –in de mogelijkheid verkeert om werk en huisvesting te bekomen in Griekenland.*

*Wat betreft de situatie op het vlak van **onderwijs**:*

- *Uw **kinderen** konden in Griekenland gratis naar de lagere school gaan (CGVS 1, p. 17). Uit uw bewering dat deze school ver van uw huis was (CGVS 1, p. 20) kan geen schending van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland afgeleid worden. Evenmin kan uit uw verklaring dat uw oudste dochter J. moest betalen voor de voorbereidende school (CGVS 1, p. 17) een schending van uw grondrechten afgeleid worden. Uw stelling dat er in Griekenland geen educatie is (CGVS 1, p. 17, 20, 25) kan dus niet gevolgd worden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat al uw kinderen de Griekse taal machtig zijn (CGVS 1, p. 20, 25-26).*

- *Waar u nog aanhaalt dat u in het opvangcentrum geen **taallessen Grieks** mocht volgen (CGVS 1, p. 26), stelt het CGVS vast dat ook hier geen sprake kan zijn van een schending van uw grondrechten. Niets weerhoudt u er overigens van om op individuele basis Grieks te leren.*

*Verder beschikt u duidelijk over een **netwerk**:*

- *Aangezien het verzoek van **uw huidige partner A. Q.** (O.V. […]), die net als u over de vluchtelingenstatus beschikt in Griekenland, door het CGVS eveneens niet-ontvankelijk wordt verklaard, gezien jullie tot op heden een goed contact hebben – wat blijkt uit uw verklaring dat u momenteel psychologische en financiële steun krijgt van uw partner (CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 6) – blijkt uit niets dat jullie niet samen naar Griekenland kunnen terugkeren, er samen een leven trachten uit te bouwen en er jullie rechten doen gelden.*

- *U vertelt dat al uw kinderen Grieks spreken (CGVS 1, p. 20, 25-26; CGVS 2, p. 15, 17). Uw dochter J. heeft al gedurende vijf jaar in Griekenland gewoond (CGVS 1, p. 10-11, 16). Zij kunnen u dan ook bijstaan om eventuele taalbarrières te overwinnen.*

- *U verklaart dat u bij terugkeer naar Griekenland geen financiële steun van uw ex-echtgenoot I. X (O.V. […]), wiens verzoek door het CGVS eveneens niet-ontvankelijk wordt verklaard, zou kunnen krijgen om in het onderhoud van uw kinderen te voorzien. Tevens denkt u dat u geen hulp zou kunnen vragen aan de Griekse overheid om financiële steun van I. – die de vader van al uw vijf kinderen is – te bekomen (CGVS 2, p. 17). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat ouders, ook na een scheiding, in de noden van hun minderjarige kinderen moeten voorzien (blauwe map stuk 5). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen gebruik zou kunnen maken van de nodige juridische middelen om deze alimentatie van uw ex-echtgenoot af te dwingen.*

*U vertoont ook de nodige **zelfredzaamheid**:*

- *U was in staat om de tocht van Gaza naar Griekenland samen met uw vier jongste kinderen af te leggen. Ook binnen Griekenland kon u zich verplaatsen, zo reisde u vanuit Kreta op en neer naar Thessaloniki voor de paspoorten van uw zoons (CGVS 1, p. 12-13, 15). Tevens lukte het u zonder problemen om vanuit Griekenland tweemaal naar Egypte en terug te reizen (CGVS 1, p. 15-16). Tevens kon u de nodige administratieve procedures doorlopen om uw Griekse verblijfsvergunning en reisdocument te bekomen (CGVS 1, p. 12).*

- *Uit de stappen die u zette om in België te integreren blijkt eveneens uw zelfredzaamheid. U kon in België solliciteren bij verschillende bedrijven (CGVS 2, p. 3-4). Ook volgde u een inburgeringscursus, zoals blijkt uit het door u ingediende document. Ondertussen spreekt u al een beetje Nederlands (CGVS 2, p. 4).*

- *Er dient dan ook besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om – geholpen door uw netwerk – moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.*

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die

het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg ***is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated"*** *en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).*

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest.
Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou brengen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Ten tweede*, waar u aanhaalt dat er in Griekenland* ***geen gezondheid*** *is (CGVS 1, p. 17, 19, 20, 25), stelt het CGVS vast dat zowel u als uw vijf kinderen momenteel in goede gezondheid verkeren (CGVS 1, p. 26). U legt geen medische stukken neer die het tegendeel aantonen. Het medisch attest betreffende uw zoon W. dateert van 12 april 2024 en zegt dus niets over zijn huidige gezondheidstoestand. Bovendien wordt er slechts melding gemaakt van enkele krabletsels, wat bezwaarlijk een ernstige ziekte genoemd kan worden. Er kan dan ook helemaal geen sprake zijn van een aangetoonde pathologie waarvan de aard of de ernst voldoende is om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in Griekenland zou rechtvaardigen in het geval van uw terugkeer naar dit land.*

Waar u nog aanhaalt dat u in Griekenland gebeten werd door een hond en dat uw dochter J. ziek werd, waarvoor jullie beiden geen medische verzorging kregen (CGVS 1, p. 17, 18, 20, 23), dient verwezen naar de hogergenoemde vaststellingen met betrekking tot de toegang tot medische verzorging in Griekenland.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet heeft aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Ten derde *haalt u aan dat u in Griekenland* ***tweemaal werd gearresteerd****.*

- *U vertelt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u een* ***eerste keer opgepakt*** *en enkele uren vastgehouden werd toen u in het opvangcentrum van Samos verbleef, omdat u zogezegd uw dochter J.*

geslagen zou hebben. In werkelijkheid werd zij echter geslagen door een medebewoner van het centrum (CGVS 2, p. 16). Het valt op dat u hierover nooit eerder iets vermeld heeft, noch tijdens uw interview bij de DVZ, noch tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS, hoewel u bij beide gelegenheden uitgebreid de kans kreeg om uw verhaal te vertellen. Bovendien staaft u dit incident op geen enkele manier. Wat er ook van zij, het CGVS benadrukt dat u deze eerste arrestatie meemaakte als Verzoekster om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend. Deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien heeft u naar aanleiding van deze volgens u onterechte arrestatie géén pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS 2, p. 16).

- *U werd een **tweede keer opgepakt** nadat u het opvangcentrum van Thessaloniki verliet omdat uw oudste dochter niet binnengelaten werd in het centrum. Er volgde een aanvaring met de politie waarbij **u samen met uw oudste dochter J. gedurende twee dagen werd opgesloten**. U verklaart dat jullie slecht behandeld werden door de Griekse politie (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 13-15). Het CGVS stelt immers opnieuw vast dat u naar aanleiding van uw ervaringen met de Griekse politie géén pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. U heeft immers nooit officieel klacht ingediend bij de Griekse autoriteiten om aan te kaarten dat u slecht behandeld werd in de gevangenis (CGVS 2, p. 15).*

Dat u niet wist hoe u klacht kon indienen en dat u het incident besprak met de directeur van het opvangcentrum (CGVS 2, p. 15), verklaart uw nalaten allerminst. U toont dus niet op overtuigende wijze aan dat u, rekening houdend met uw persoonlijke situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen heeft om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Bijgevolg volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten te weerleggen. De door u neergelegde video's van deze gebeurtenissen veranderen deze conclusie niet.

***Ten vierde** vreest u de **onveiligheid** in Griekenland.*

- *U vertelt hoe u en uw kinderen in Athene op straat getuige waren van een moord (CGVS 1, p. 17, 20). Uw verklaringen over dit incident zijn echter tegenstrijdig. Bij de DVZ verklaarde u dat een Albanese man werd neergestoken (Verklaring DVZ, vraag 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud benoemt u het slachtoffer daarentegen als Afghaans (CGVS 1, p. 17, 20, 26). U wist dat het om een Afghaan ging doordat mensen dat zeiden en door zijn uiterlijk (CGVS 1, p. 26). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelt u dat het inderdaad om een Albanees ging en niet om een Afghaan (CGVS 1, p. 26). Dit neemt de vastgestelde tegenstrijdigheid in uw verklaringen over het incident niet weg. Bovendien, zelfs indien dit voorval waargebeurd zou zijn, dan nog kan hieruit niet worden afgeleid dat u onmogelijk kunt terugkeren naar Griekenland. In geval u geconfronteerd zou worden met veiligheidsincidenten, dan kunt u een beroep doen op de daar aanwezige autoriteiten. De aanvulling met betrekking tot het steekincident die uw advocaat op 5 september 2025 per mail overmaakte, verandert niets aan bovenstaande conclusie. Dat u aan dergelijke incidenten blootgesteld zou kunnen worden, is overigens een louter hypothetische vrees.*

- *Verder heeft u geen incidenten meegemaakt, behalve een keer toen u en uw dochter omwille van jullie hoofddoek bespuwd werden terwijl jullie aan het wandelen waren (CGVS 1, p. 25). Zoals hieronder wordt beargumenteerd heeft u onvoldoende stappen ondernomen om dit racisme bij de bevoegde autoriteiten aan te kaarten.*

- *Voorts legt u screenshots neer van WhatsAppberichten waarin dreigende taal gesproken wordt. Dit soort berichten kunnen echter eenvoudig in scène gezet worden en laten bijgevolg niet toe te concluderen dat u werkelijk bedreigd wordt. Hoe dan ook, indien u in Griekenland in conflict komt met andere personen, dan kunt u een beroep doen op de hulp van de bevoegde instanties. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u voor deze bedreigingen, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn.*

***Ten vijfde** haalt u aan dat er in Griekenland **veel racisme** is.*

- *U vond geen werk omwille van uw hijab (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 11). U en uw dochter werden een keer bespuwd terwijl jullie aan het wandelen waren (CGVS 1, p. 25). Omdat uw kinderen Grieks verstaan, begrepen ze dat mensen beledigende woorden gebruikten als jullie passeerden (CGVS 1, p. 25). Uw dochter*

werd op school gepest en racistisch behandeld omwille van haar hoofddoek (CGVS 2, p. 16-17). U vertelt verder dat verhuurders weigerden hun huis aan u te verhuren omdat u een hijab draagt (CGVS 1, p. 15). Wanneer u tijdens het tweede onderhoud gevraagd wordt wat u hier precies mee bedoelde, ontkent u echter dergelijke uitspraak gedaan te hebben. U beweert dat u bij de zoektocht naar huisvesting niet met racisme geconfronteerd werd (CGVS 2, p. 10-11).

- *U heeft echter **niet voldoende stappen ondernomen om dit racisme aan te klagen** bij de Griekse overheid. U vertelt dat u een keer naar een overheidsorganisatie zoals de politie stapte, maar u werd er niet geholpen (CGVS 1, p. 25). U weet echter de naam niet van de organisatie waar u naartoe ging (CGVS 1, p. 25), waardoor uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Tijdens het tweede onderhoud verklaart u dat u eenmaal naar een bureau ging – u weet niet of het een politiekantoor was of niet – en daar zei dat u op zoek was naar werk. U nam geen contact op met de Griekse overheid om aan te klagen dat u racistisch behandeld werd (CGVS 2, p. 11). Dat uw dochter een keer klacht ging indienen, waarbij de Griekse agenten haar racistisch behandelden en zeiden dat ze haar niet verstonden, ook al spreekt zij Grieks (CGVS 1, p. 25), toont u op geen enkele manier aan. Bovendien ging u nooit naar een andere of hogere overheidsinstantie om aan te klagen dat u niet geholpen werd toen u probeerde klacht in te dienen omwille van het racisme (CGVS 1, p. 26).*

Dat u de situatie in Griekenland niet kende of dat u bezig was met uw kinderen eten te geven (CGVS 1, p. 26; CGVS 2, p. 11), volstaat niet om uw nalaten te rechtvaardigen. Het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden impliceert immers dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits u uiteraard de nodige stappen zet.

***Ten zesde**, waar uit uw verklaringen en de door u ingediende documenten blijkt dat u reeds in Gaza en ook in België problemen kende met uw ex-echtgenoot I., kan niet worden ingezien hoe dit er voor zou zorgen dat u niet naar Griekenland kunt terugkeren. Het door u neergelegde Belgische politieverslag en de lege verklaring van een claim van een ongeval veranderen niets aan deze conclusie. Tijdens het tweede onderhoud voegt u toe dat er een incident plaatsvond waarbij uw dochter J. door haar vader, dus uw ex-echtgenoot I., geslagen werd (CGVS 2, p. 2). Dit leidt er echter niet toe dat u en uw kinderen niet naar Griekenland kunnen terugkeren.*

Hoe dan ook maakt u niet aannemelijk dat u voor de problemen die u met uw ex-man heeft gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. Het CGVS stelt immers vast dat u géén pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties: u heeft nooit klacht ingediend bij de Griekse autoriteiten tegen uw ex-echtgenoot (CGVS 2, p. 17). U verklaart dat u niet wist hoe u klacht kon indienen en dat u had gezien hoe de Griekse politie u en uw kinderen slecht behandelde (CGVS 2, p. 17-18). Dit verklaart uw nalaten niet. Niets wijst er immers op dat u zich niet tot de (hogere) Griekse autoriteiten kon wenden indien u meent dat er u onrecht werd aangedaan. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om de dader op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hem nemen. Uw bewering dat u geen hulp zou krijgen van de Griekse overheid (CGVS 2, p. 18) kan bijgevolg niet overtuigen.

***Ten zevende** stelt het CGVS vast dat de Griekse verblijfsvergunning (ADET) van uw oudste dochter J. vervallen is sinds 7 maart 2025. Hierbij dient naar de bovenstaande informatie betreffende het vernieuwen van een ADET verwezen te worden.*

Het Commissariaat-generaal wijst er hierbij op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat uw dochter J. bij terugkeer naar Griekenland kan steunen op haar netwerk. In de eerste plaats bestaat haar netwerk uit uzelf, aangezien u haar moeder bent. Verder kan verwezen worden naar de hogergenoemde vaststellingen met betrekking tot uw netwerk en zelfredzaamheid. Wanneer u gevraagd wordt waarom uw dochter J. haar vervallen Griekse verblijfsvergunning niet zou kunnen verlengen, komt u niet verder dan te herhalen dat zij niet naar Griekenland wilt terugkeren (CGVS 2, p. 17).

Conclusie

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en **wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard**.*

*De door u neergelegde **documenten** volstaan niet om bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw identiteit en herkomst, evenals die van uw vijf kinderen, staan op zich niet onmiddellijk ter discussie, net zomin als uw*

status als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. De door u voorgelegde documenten met betrekking tot Gaza zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland. De scheidingsakte van uw eerste huwelijk en de huwelijksakte van uw tweede huwelijk zijn verder niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. De neergelegde foto's van de omstandigheden in Griekenland laten niet toe een ander licht te werpen op uw verzoek, aangezien dergelijk beeldmateriaal niet toelaat om te beoordelen hoe of in welke omstandigheden dit gemaakt werd. De documenten met betrekking tot de Nederlandse les en inburgeringscursus die u gevolgd heeft, staven enkel uw integratie in België, doch leiden niet tot de conclusie dat u niet naar Griekenland kunt terugkeren. De overige documenten werden hogerop reeds besproken.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoekster voert in het eerste middel aan dat het gebrekkig onderzoek naar de psychische kwetsbaarheid leidt tot schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. "*Verzoeker werd niet (nadrukkelijk) bevraagd over zijn psychische toestand.*"

In het tweede middel wordt de schending van het redelijkheidsbeginsel aangevoerd. Verzoekster argumenteert dat verweerster ten onrechte heeft geconcludeerd dat het vertrouwensbeginsel ten aanzien van Griekenland staande blijft in verzoeksters situatie. Op basis van de beschikbare en bijgebrachte landeninformatie, op basis van haar verklaringen en op basis van de bewijsstukken die verzoekster zelf aanbracht, is zij van oordeel dat er voldoende concrete aanwijzingen voorliggen die aantonen dat haar voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland de drempel van zwaarwegendheid zullen overschrijden zodat zij een reëel risico loopt op onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het EU-Handvest.
Verzoekster verwijst naar:
(1) Internationale bezorgdheid: alarmerende rapporten;
(2) Structureel falend asielsysteem middels onder meer de verwijzing naar de problemen inzake (1) de lange wachttijden voor het ADET; (2) AMKA.

Verzoekster stelt en omschrijft dat erkende vluchtelingen in Griekenland in een afhankelijkheidspositie blijven als gevolg van structurele uitsluitingsfactoren, met name:
(1) Huisvesting: dakloosheid,
(2) Werk: structurele werkloosheid,
(3) Toegang tot gezondheidszorg: structurele uitsluiting van basisgezondheidszorg,
(4) Geen toegang tot sociale voorzieningen van de Griekse overheid,
(5) Taal en integratie: Integratie wordt politiek verwacht, maar praktisch onmogelijk gemaakt,
(6) Gebrek aan juridische bijstand.

Verzoekster vervolgt en stelt: "*Mocht Uw Raad alsnog van mening zijn dat er géén a priori automatisch risico bestaat voor terugkerende erkende vluchtelingen uit Griekenland, verwijst verzoekende partij naar haar bijzondere individuele kwetsbaarheid waardoor haar voorzienbare leefomstandigheden de drempel van bijzondere zwaarwegendheid zouden overschrijden*." Zij stelt als Palestijns vluchteling kwetsbaar te zijn. Voor Palestijnse verzoekers die reeds in Griekenland een beschermingsstatuut hebben, moet er rekening gehouden worden met een hoeveelheid aan factoren; "*Aan de hand van het model van Caritas kan een individuele balans worden tussen draagkracht en draaglast*".

In casu argumenteert verzoekster inzake haar:
(1) Medische en psychische kwetsbaarheid en verwijst zij naar haar profiel:
- alleenstaande vrouw,
- beperkte cognitieve capaciteiten,
- geen ADET meer heeft vanaf 6 juni 2026 en de vele problemen die daaruit voortvloeien, zoals met de AMKA: "*Het kan niet de bedoeling zijn dat verzoeker zich dient te wenden tot een gewelddadige ex-partner, waarvan het heden nog niet zeker is of deze al dan niet zal terugkeren naar Griekeland, of zich op haar minderjarige dochter J. dient te beroepen om namens verzoeker te tolken of zaken te regelen. Gelet op haar minderjarigheid dient zij niet overbelast te worden. Uit psychologische studies blijkt namelijk dat indien kinderen, geen kinderen kunnen zijn, zij hier later psychologische problemen van ondervinden, dit bovenop op de reeds aanwezige trauma's van leven in Gaza, Griekenland, de vluchtweg, …. Tenslotte dient opgemerkt te worden dat J. haar ADET reeds geruime tijd is vervallen (sinds 7/3/2025)*".

(2) Materiële kwetsbaarheid, met name werkloosheid of gevaarlijke praktijken in het zwart werk & talig isolement, gebrek aan netwerk en ondersteuning, racisme vanwege de Griekse overheid (politie).
(3) Maatschappelijke kwetsbaarheid.

In het derde middel wordt de schending van het recht van verdediging aangevoerd "*door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*".
"*Gelet op hetgeen voorafgaand werd uiteengezet, stelt verzoeker vast dat de motiveringsplicht werd geschonden. De motivering van verweerster kan niet volstaan om te begrijpen om welke redenen verweerster meent dat verzoeker niet zou terechtkomen in een staat van vergaande materiële deprivatie.*"

In het vierde middel wordt de schending aangevoerd "*van art. 4 handvest EU en schending van art. 3 EVRM*".
"*Gelet op het voorgaande, is verzoeker van mening dat bij terugkeer naar Griekenland de artikelen 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest worden geschonden*."

In het vijfde middel wordt de schending van de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel aangevoerd omdat de bestreden beslissing, die enkel en alleen de ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming treft, onredelijk lang na de asielaanvraag van verzoeker werd genomen.

Verzoekster argumenteert voorts dat alle nodige elementen aanwezig zijn om de gegrondheid van het verzoek van verzoekster met betrekking tot haar land van herkomst, Palestina en meer bepaald de Gazastrook, te onderzoeken en haar op die basis de internationale beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster middels URL-linken volgende stavingsstukken:
"4. *ASYLUM INFORMATION DATABASE (AIDA), GREEK COUNCINIL REFUGEES en EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES, 'Country Report Greece, Update on 2024, september 2025',*
5. REFUGEE SUPPORT AEGEAN (RSA) en STIFTUNG PRO ASYL, 'Recognised refugees 2025, maart 2025, Access to documents and socio-economic rights',
6. REFUGEE SUPPORT AEGEAN (RSA), 'No support for refugees returned to Greece', https://rsaegean.org/en/no-support-for-refugees-returned-to-greece/.
7. IOM UN Migration, 'Helios+. Comprehensive actions for the integration of third-country nationals into the labour market,
8. Caritas, Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen,
9. NANSEN, NANSEN NOTE 2025-3, Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RVV,
10. RvV 16 januari 2025, 320 159
11. E-nomothesia.gr, 'Nieuw wetsvoorstel over illegal immigratie in publieke consultatie',
12. Rvv van 30 oktober 2025, 345 593
13. 'Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025', 19 november 2025".

2.3. Verzoekster brengt op 28 april 2026 een aanvullende nota bij.

Verzoekster voert daarin de schending aan van de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel. Verzoekster verwijst naar de administratieve gevolgen in Griekenland.
Verzoekster stelt dat de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel minstens vereisen dat verzoekster reeds duidelijkheid zou hebben over de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster stelt inzake de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest:
"*Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Griekenland terug te keren.*
Doordat het Griekse parlement in september 2025 een nieuwe wet stemde die vrijwillige en gedwongen terugkeer naar het land van herkomst versoepeld, zonder dat er waarborgen worden voorzien tegen uitzettingen naar Palestina, waar verzoekers leven en fysieke integriteit onvermijdelijk in gevaar zouden zijn;
Doordat het eenzelfde wet de illegaliteit correctionaliseert en gevangenisstraffen invoert voor eenieder die zonder verblijfsrecht op het Grieks grondgebied verblijft."

Inzake de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel brengt verzoekster 'nieuwe elementen' bij.
In aanvulling op de reeds bijgebrachte informatie brengt verzoekster volgende nieuwe elementen aan:
" *Op heden wenst hij eveneens te verwijzen naar:*
- arresten van 30 oktober 2025 (335 295) en 10 februari 2026 (340 772) van Uw Raad, waarbij een verzoeker in een zeer gelijkaardige zaak de vluchtelingenstatus werd toegekend,
- de intrekking van COI GREECE Assistance to Migrants report van 25 juli 2025 (COI-FOCUS GRECE AIDE AUX MIGRANTS) en de open brief van 19 november 2025 van een consortium aan Griekse middenveldorganisaties,

- het AIDA-rapport van september 2025 over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland in 2024. 5 ,
- de binnensijpelende informatie en inzichten over het nieuwe HELIOS+ programma.,
- en: de brief van 16 januari 2026 aan Meester LAHAYE vanuit RSA-lid Me Minos MOUZOURAKIS (advocaat en legal and advocacy officer).”

Verzoekster geeft een omstandige omschrijving van de inhoud van deze nieuwe elementen.

Verzoekster meent en motiveert dat zij als Palestijn uit de Gazastrook kan beschouwd worden als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende vluchtelingen.

2.4. Verweerder brengt op 12 mei 2026 een aanvullende nota bij. Verweerder verwijst via URL-linken naar landeninformatie inzake Griekenland.

2.5. Verzoekster brengt op 18 mei 2026 een aanvullende nota bij. Deze bevat een psychologisch attest van 12 mei 2026 en een attest inzake haar zwangerschap.

2.6. Verweerder brengt op 21 mei 2026 een aanvullende nota bij. Deze bevat de correcte URL-link van de een document uit de aanvullende nota van 12 mei 2026.

2.7. Op 30 juni 2026 – na de sluiting der debatten op 22 mei 2026 – ontvangt de Raad een informatiefiche van de Algemene Directie Vreemdelingenzaken met de geboorteakte van verzoeksters zoon die werd geboren op [...] juni 2026 in Elsene.

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster en haar vijf kinderen (uitgezonderd het op [...] juni 2026 in België geboren kind) internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Zij verkregen er de vluchtelingenstatus op 7 juni 2023 en werden in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 6 juni 2026. Tevens kregen verzoekster en haar kinderen een Grieks reispaspoort. Dochter J. heeft blijkens de bestreden beslissing een Griekse verblijfsvergunning die geldig is van 8 maart 2022 tot 7 maart 2025.

Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de verleende statussen, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekster en haar kinderen geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoeksters beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt.
Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte,

en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekster betoogt in essentie dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de

artikelen 24 tot en met 35 van de (voormalige) Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.
De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoeksters concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van

internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van verzoekster en haar (minderjarige) kinderen.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekster toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekster in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan haar specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft verleend, haar zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

9.1. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster vijf kinderen heeft met X en in juni 2026 andermaal moeder werd van een kind (niet van X).

Blijkens verzoeksters verklaringen en het psychologisch verslag bij de aanvullende nota van 18 mei 2026 werd verzoekster op vijftienjarige leeftijd zwanger van haar eerste kind.

Het parcours van verzoekster blijkt inzake huwelijken en relaties ingewikkeld te zijn, met onder meer een tweede huwelijk in Egypte nadat ze de vluchtelingenstatus verkreeg in Griekenland en een navolgende echtscheiding, alsook een kind dat werd geboren in België.

De Raad laat in het midden of de voorstaande gegevens aantonen dat verzoekster zelfredzaam is dan wel cognitief beperkt en manipuleerbaar.

9.2. Inzake de verblijfsstatussen van verzoekster en haar kinderen stelt de bestreden beslissing:
"*Uit uw verklaringen en de voorgelegde documenten blijkt dat u een Griekse verblijfsvergunning bezit die geldig is van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026. Tevens bezit u een Grieks reispaspoort dat geldig is van 23 juli 2023 tot en met 22 juli 2028. Uw dochter J. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 8 maart 2022 tot en met 7 maart 2025 en een reispaspoort geldig van 31 mei 2022 tot en met 30 mei 2025. Uw zoon W. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 4 september 2023 tot en met 3 september 2026. Uw zoon M. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 11 augustus 2023 tot en met 10 augustus 2026. Uw dochter J. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 13 december 2023 tot en met 12 december 2026. Uw dochter J. bezit een Griekse verblijfsvergunning geldig van 7 juni 2023 tot en met 6 juni 2026 en een reispaspoort geldig van 20 november 2023 tot en met 19 november 2026."*
Derhalve blijkt dat de Griekse verblijfsvergunningen van verzoekster en vijf kinderen (tijdens het beraad na de zitting van 22 mei 2026) verstreken zijn.

Het op […] juni 2026 in België geboren kind heeft uiteraard geen Griekse verblijfsvergunning op zijn naam.

9.3. Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:
"*2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*"

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347.

Artikel 20(5) van de Verordening EU 2024/1347 stelt:
"*Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, plaatsen de bevoegde autoriteiten het belang van het kind voorop.*"

Overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347 luidt als volgt:
"*Bij de toepassing van deze verordening moet het belang van het kind voorop staan, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. In het kader van de beoordeling van het belang van het kind moeten de autoriteiten van de lidstaten met name terdege rekening houden met het beginsel van eenheid van gezin en met het welzijn en de sociale ontwikkeling, de taalvaardigheden, de veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, naar behoren rekening houdend met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige*."

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de toepassing van de Verordening EU 2024/1347 voorop te staan.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347 betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

9.4. De landeninformatie die door beide partijen wordt aangebracht duidt op moeilijkheden bij het hernieuwen van een verlopen ADET.

Dit is van wezenlijk beland bij de beoordeling en inschatting van verzoeksters positie als moeder van vijf kinderen met een verlopen ADET.

De Raad is tevens in de onmogelijkheid om de nationaliteit en verblijfstatus van Q., het op [...] juni 2026 in België geboren zoontje van verzoekster, te bepalen. De Raad kan slechts vaststellen dat er tot op heden geen duidelijkheid is met betrekking tot de nationaliteit/staatloosheid van Q., noch met betrekking tot diens verblijfsrechtelijke situatie.

Dit betreffen essentiële elementen die dienen te worden meegenomen in de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming van verzoekster.
9.5. Te dezen dient gewezen te worden op het volgende:

- de actuele en nieuwe landeninformatie die bevestigt dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder moeilijk is, mede omwille van een evolutie naar toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland en met name de bureaucratische moeilijkheden waarmee terugkerende statushouders kunnen worden geconfronteerd om een ADET, waarvan de geldigheidsduur is verstreken, te verlengen, hun AFM aan te vragen of te actualiseren en een AMKA te verkrijgen en/of te (her)activeren, rekening houdend met de nieuwe AMKA-verordening,

- het feit dat verzoekster moeder is van zes kinderen waarvan het jongste ongeveer twee maanden oud is, hetgeen op zich een bijzondere kwetsbaarheid inhoudt,

- de administratieve obstakels waarmee verzoekster en haar kinderen zullen worden geconfronteerd, zoals de lange wachtperiode bij het verlengen van zijn Griekse verblijfsdocumenten en het gebrek aan toegang tot hun rechten en voordelen als statushouder, zoals deze voortvloeien uit de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU, met name de toegang tot reguliere gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, huisvesting en sociale voorzieningen, zonder een geldig verblijfsdocument,

- het gegeven dat er geen duidelijkheid is met betrekking tot de nationaliteit/staatloosheid van Q., noch met betrekking tot diens verblijfsrechtelijke situatie. Ten overvloede merkt de Raad op dat het bijbrengen van deze geboorteakte niet noodzaakte om de debatten te heropenen aangezien verweerder ter zitting aanwezig was en ook kon vaststellen dat verzoekster hoogzwanger was zodat de geboorteakte bijgevolg niet onvoorzienbaar was als element na de sluiting der debatten en tijdens het beraad.

Gelet op de voorgaande elementen acht de Raad een verder en gedegen onderzoek door de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen aangewezen.

10. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 januari 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT W. MULS